

юго-източна България и тия подъ Бургашкия заливъ на черноморскитѣ брѣгове, които сж били загубени отъ врѣме Константина и послѣдвалото отъ края на царуването му междуцарствие. Той се прѣхвърля начело на войска въ юго-източна България, като туря ржка на врѣменно отнетитѣ отъ византийцитѣ тукъ градове, едни отъ които му се прѣдали доброволно, а други — силомъ. Тия градове ще сж били главно при политѣ на Балкана между Сливенъ и Анхияло: *incursavit Romanos arces limiti ad Haemum impositas*¹⁾. Сливенъ, вече извѣстенъ твърдѣ добрѣ на Пахимера, не ще е билъ между тия крѣпости, защото нийдѣ не се споменува да е падналъ подъ византийцитѣ, слѣдъ което да стане нужда пакъ да се възвърне на българитѣ при Святослава, още повече, че тукъ е дума за малки градове и крѣпости (*arces*), каквито сж били Авли, Баска, Голое, Ктения, Айтосъ, Русокастро и т. н. Въпроснитѣ крѣпости сж били спорни, и Святославъ е воювалъ за тѣхъ три години, — борба, която се увѣнчава съ окончателното падане въ български ржцѣ на градоветѣ: Русокастро, Созополъ, Месемврия, Анхияло и Агатополю. Още отъ тукъ се види, че при Святослава, Сливенъ, освѣнъ че е билъ въ български ржцѣ, но сжщото е било и съ почти цѣла днешна южна България, а при това и съ по-южни граници край морето (до Антополю). Византийското съпротивление срѣщу Святославовитѣ успѣхи се проявява не иначе, освѣнъ чрѣзъ ренегатството на българина Войсилъ, най-малкия братъ на Смилеца. Византийскитѣ войски сж били водени отъ сина на Андроника II, Михаилъ, протостратора Главасъ (вѣроятно другъ славянски ренегатъ), Войсилъ и Радославъ²⁾. На пжтя отъ Ц-дъ за

¹⁾ Pachym. II. 406.

²⁾ Ib. II. 446. Тоя Войсилъ, съ когото ще се срѣщнемъ и до Сливенъ, като братъ на Смилеца, имаше да си отмѣщава на Тертеревци, особно на Свѣтославъ, който съ посичането на Чоки, по право отхвърли претенциитѣ на Смилеца, като намѣстенъ на трона отъ Ногая и като неговъ васалъ. Смилецъ е билъ силенъ български боляринъ и е владѣлъ нѣйдѣ около Бѣлево. Иречекъ, излизайки отъ единъ претекстенъ изразъ на Кантакузина, различава другъ Войсилъ, ужъ братъ на Святослава. Тия двама Войсиловци сж единъ и сжщъ, употребенъ като оржие на византийцитѣ срѣщу българитѣ, а частно срѣщу Тертеревци. Крѣвнитѣ врѣзки между Смилеца и Тертеревци сж сѣмнителни.